

Programació a Can Mario

Museu d'Escultura Contemporània

Tom Carr.
“Dualitats”

Rosó Cusó.
“Solsticis”

Marta Vergonyós.
“Blueism”

Del 14 de febrer al 17 de maig de 2015

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

La Fundació Vila Casas té el plaer de reunir-vos avui, dia 13 de febrer, per a la roda de premsa de presentació de les noves exposicions temporals que s'inauguren al Museu d'Escultura Contemporània Can Mario. *Dualitats*, de Tom Carr (Tarragona, 1956), *Solsticis*, de Rosó Cusó (Barcelona, 1965) i *Blueism*, de Marta Vergonyós (Esclanyà, 1975) són tres exposicions que confeccionen un relat ritual entorn dels estats i canvis de la llum i que exploren l'univers geomètric envers un ideal.

La inauguració oficial d'ambdues mostres tindrà lloc demà, dia 14 de febrer, a les 19.30 h., al mateix Museu Can Mario, i comptarà amb la presència de les comissàries Fina Duran i Glòria Bosch.

Dualitats

Tom Carr

Curador: Fina Duran

L'obra del tarragoní d'ascendència estatunidenca Tom Carr podria ser definida com una adaptació plàstica de les matemàtiques, en la mesura en què el seu treball és una exploració de la forma ideal i d'una geometria primera, essencial, dotada de gran valor simbòlic i expressivitat ancestral.



El treball escultòric de Tom Carr ritualitza el cercle, l'espiral, l'hèlix i la piràmide, captant tota la bellesa d'una racionalitat pura i harmònica. Beth Galí, arquitecta i autora del text del catàleg que acompanya l'exposició *Dualitats* al Museu Can Mario, escriu que la producció de Carr és el resultat de la transformació d'un pensament discursiu, en un discurs dirigit a la percepció i dotat de sentit plàstic i delit espiritual.



En la intersecció entre les ciències i les humanitats, és on se situa l'obra d'aquest escultor que comparteix amb Chillida, Pérez-Varela, Carvajal o els estrangers Helaman Ferguson i Keizo Ushio l'anhel per copsar l'estètica de la geometria. El punt d'encontre entre ambdues

disciplines ha estat entès, sovint, com una contradicció; una dualitat. La mostra que es podrà veure al Museu Can Mario d'Escultura Contemporània fins al 24 de maig estableix un joc de confrontacions entre el blanc i el color, el moviment i la quietud, la matèria i la llum, el rodó i el quadrat, el lleuger i el pesat, finit i infinit, interior i exterior...per mostrar la proximitat que s'hi amaga i creant un conjunt que s'apropa a la unitat a través de la diversitat. De la mateixa manera, el matemàtic Claudi Alsina suggeria que, tant la les ciències com les humanitats tenen un objectiu comú: la creativitat.

Espirals i cercles són formes artístiques presents en els orígens de les cultures d'arreu del món. En la cruïlla entre la geometria i el simbolisme, primitivament podrien fer al·lusió a l'astre del sol (generació, fecunditat) i al cicle de l'existència (naixement, vida i mort). Per a pensadors moderns, des de l'àmbit científic, l'espiral és la confluència i l'acord entre dues tendències oposades. *Dualitats*, de nou. Per a Fina Duran, curadora de la mostra, els oposats de Carr culminen en la síntesi, que és un punt de partida per a un nou plantejament.



En aquest cas, un nou plantejament podria ser el de la llum. Carr no només explora la forma i com aquesta es vincula amb l'espai: es concentra també en aquest element que atorga moviment i vida a la creació artística, fins aleshores immersa en la seva solidesa. Els treballs de leds, projeccions i instal·lacions lumíniques públiques de l'autor tarragoní transcendeixen la matèria de l'escultura i la fan lleugera i intangible, alhora que desafien les convencions de la

disciplina en posseir llum pròpia i no només reflectir la de l'exterior. Carr demostra, amb instal·lacions com *Reverberatio*, *Cripsis* o *Arrival/Departure*, que la llum també pot adquirir densitat i ocupar l'espai, convertint-se en un mitjà artístic en si mateixa.

Des dels *neon artists* i la *light sculpture* d'algun membre de la Bauhaus, les noves tecnologies i el qüestionament dels estrets marges tradicionals que limiten les disciplines artístiques han afavorit que artistes com Tom Carr s'atreveixin a explorar les possibilitats multidisciplinàries de l'art, amb la confecció d'artificis que vehiculen estímuls sensorials i generen nous llenguatges d'expressió creativa.



Tom Carr
(Tarragona, 1956)

Tom Carr, de pare estatunidenc i mare valenciana, va néixer a Tarragona, on va residir fins als quatre anys, quan la seva família va marxar als Estats Units. Allà va viure fins als 17 anys en una comunitat universitària, moment en què va tornar a Barcelona per estudiar Belles Arts i encetar la seva trajectòria artística que, ja des dels inicis, se centraria en l'escultura.

L'any 1981 va celebrar la seva primera exposició a l'Espai 10 de la Fundació Miró i aquest va ser el punt de partida d'unes creacions que ja feien paleses les línies d'investigació que ha treballat al llarg de la seva trajectòria, centrades, sobretot, en els conceptes de l'espai, la forma i el material, i en una intensa cerca de la senzillesa a partir de la simplificació i eliminació de tot allò innecessari o superflu, així com també un interès especial per la investigació de les possibilitats de la llum i l'ombra.

Aquest interès per la forma i la seva simplificació l'ha conduït, amb el temps, a la plasmació d'un tipus d'escultura sintètica que li permet expressar el màxim amb el mínim d'elements. Per a aquest treball Carr s'ha servit de la utilització de les formes geomètriques simples de petit i gran format i, a partir de 1983, de l'experimentació amb els elements arquitectònics com escales, arcs, torres...

En els darrers anys, a aquest interès per la forma s'hi ha sumat l'interès per l'experimentació amb nous materials, que han tendit, cada cop més, cap a la lleugeresa. Així la contundència dels materials dels primers anys, com la fusta massissa o la pedra, s'ha anat transformant en la subtileza dels materials com l'acer o la fullola de fusta combinada amb l'ús de cordills. Un camí que ha culminat en l'ús de materials més eteris com l'aigua i, especialment, la llum.

La llum ha adoptat un paper fonamental en la seva obra des dels inicis i, en les seves escultures Carr, l'ha incorporada com un material més i ha desenvolupat les seves qualitats per incorporar-ne el moviment. D'altra banda, en tractar-se d'una massa no estàtica, com ho serien la pedra, la fusta o l'acer, la llum possibilita el diàleg entre l'obra i l'espai i li atorga una nova vida, lluny de la rigidesa, que li permet la interacció amb el públic.

L'obra de Tom Carr ha estat exposada en espais com la Fundació Miró, el Centre d'Art Santa Mònica, la galeria Metrònom, la Galeria Trece, la Galeria Joan Prats així com en diferents ciutats de l'Estat espanyol, Alemanya, Àustria, Bèlgica, els Estats Units, França, Itàlia, Portugal o Suïssa.



FUNDACIÓ
VILA CASAS



CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Carr ha combinat la seva tasca creativa amb un important treball docent a través de conferències i cursos, i com a professor a l'Escola La Massana i l'Escola d'Arts Visuals de Nova York. A partir d'aquesta tasca docent, l'artista ha desenvolupat un equip de treball, el TCteamwork, un taller que esdevé un espai de creació conjunta on un equip d'artistes de procedències i inquietuds diferents treballen plegats per a uns objectius comuns.

Exposicions individuals

- 2014 *Ecos de Carles Buïgas*, Centre Cultural El Carme. Badalona
Tom Carr, Here and There, Leu Gallery, Belmont University. Nashville
(Tennessee)
- 2013 *Reverberatio*, La Sala. Vilanova i la Geltrú (Barcelona)
Ecos de Carles Buïgas, Museu d'Art de Cerdanyola, Cerdanyola (Barcelona)
Turritopsis...los límites de la escultura, Centro de Arte Contemporáneo.
Huarte, Huarte.
- 2012 *Eco*, Fundació VallPalou. Lleida
- 2011 *Barely Red*, Artloft, Reus (Tarragona)
Barely There, Galería Astarté, Madrid
Reverberatio, Sala d'Exposicions de la UAB, Universitat Autònoma de
Barcelona. Barcelona
- 2010 *All and Nothing*, Galeria Cadaqués Huc Malla. Cadaqués (Alt Empordà)
Reverberatio, Masia Can Barra. Sant Quirze del Vallés (Barcelona)
- 2009 *Reverberatio*, Caixa Tarragona. Tarragona
- 2007 *Du jardin imparfait*, Galerie Bartha & Senarclens. Ginebra (Suïssa)

- Del jardí imperfecte*, Alliance Française. Sabadell (Barcelona)
Del jardín imperfecto, Studio Franck Bordas. París (França)
Do jardim imperfecto, Galeria Sala Maior. Porto (Portugal)
Del jardín imperfecto, Galería Astarté. Madrid
- 2004 *Obra Recente*, Galeria Maior. Porto (Portugal)
- Galería Verena Hofer. Basilea (Suïssa)
 Galería Maria Martín. Madrid
- 2003 *Le Noël de Tom Carr au Musée de Céret Musée d'Art Moderne de Céret.*
 Céret (França)
- Versus*, Monasterio de Ntra Sra del Prado. Valladolid
- 2002 *Cycle et coïncidence*, Musée d'Art Moderne de Céret. Céret (França)
- 2001 *Spirals Studio*, Atelier Franck Bordas. París (França)
- Global Crossing Art Presentation, Pavillon Gabriel (París); Casino de Madrid,
 (Madrid); Museo di Naviglio (Milà)
- Memoria*, Galería María Martín. Madrid
- 2000 *New Art*, Galeria Nova Tres. Barcelona
- Orbis*, Pabellón de los Mixtos y Horno. Pamplona
- Orbis*, Arts Santa Mònica. Barcelona
- Cyclus*, Caja de Burgos. Burgos
- 1999 *Cranc*, Sala Àgora de l'Ajuntament de Cambrils. Cambrils (Tarragona)
- Urbs Quadrata*, Àgora, Universitat Pompeu Fabra. Barcelona
- Galeria Verena Hofer. Barcelona
- Galerie Hotel Square. París (França)
- 1997 *Quatriduum*, Galeria Pérgamon. Barcelona
- Aqua et tempus*, Museu d'Art de Tarragona. Tarragona
- Ignis et tempus*, Galerie CC, Graz (Àustria)
- 1996 *Idea /Procés /Espai /Obra*, El Roser. Lleida
- 1995 *Stable Unstables*, Sales Municipals. Girona
- The Golden Dream*, Museo de la Pasión. Valladolid

Verena Hofer, Barcelona

- 1994 *Cripsis*, La Fábrica. Abarca de Campos (Palència)
FIAC Galerie Baudoin Lebon. París (França)
Galeria Cadaqués. Cadaqués (Alt Empordà)
- 1993 Galerie CC.Graz (Àustria)
- 1992 Jan Baum Gallery, Los Angeles. Califòrnia (EUA)
Pavelló de Catalunya, Expo 92. Sevilla
Galeria Art Dama. Calafell (Tarragona)
- 1991 Galeria Salvador Riera. Barcelona
Galerie Blancpain Stepczynski. Ginebra (Suïssa)
Espace d'Art Contemporain St Ravy Demangel. Montpellier (França)
Espace Contemporain Gouberne. St. Guillem le Desert (França)
Galeria Cadaqués. Cadaqués (Alt Empordà)
- 1990 Galerie Baudoin Lebon. París (França)
Galeria Central. Sabadell (Barcelona)
Galeria Evelio Gayubo. Valladolid
- 1989 Galerie Pro Arte. Freiburg (Alemanya)
Galeria Trayecto. Vitoria (Vitoria)
Galerie CC. Graz (Àustria)
Galeria Cadaqués, Cadaqués
Configuracions de la memoria poètica, Tinglado II, Moll de Costa.Tarragona
Ado Galerie. Amberes (Bèlgica)
Galerie Mesmer. Basilea (Suïssa)
Jan Baum Gallery. Los Angeles, Califòrnia (EUA)
- 1988 Galerie Hans Barlach. Hamburg (Alemanya)
Galeria Sebastià Jané. Girona (Girona)
Pascual Lucas Espai. València (València)



Casa de Cultura Bellreguard. Bellreguard (València)

1987 Galerie Krief. París (França)

Galeria Cadaqués. Cadaqués (Alt Empordà)

Galerie Vorstadt. Basilea (Suïssa)

Galerie Hans Barlach. Köln (Alemanya)

Una Opera, Galeria Luigi Deambrogi. Venècia (Itàlia)

Galerie Pierre Huber. Ginebra (Suïssa)

Centre d'Arts Plastiques de St. Fons. Lyon (França)

ARCO. Madrid

FORUM, Galerie Pierre Huber. Zúric (Suïssa)

1986 Galeria Gamarra Garrigues. Madrid

Skulpturen-Zechnungen, Galerie Pro Arte. Freiburg (Alemanya)

Construcciones Imaginarias, Galeria Dau al Set. Barcelona

Erahnnte Bauform, Gerald Just. Hannover (Alemanya)

1985 Espace UN, Halle Sud. Ginebra (Suïssa)

Galeria Cadaqués II. Cadaqués (Alt Empordà)

Catedral, La Seu Vella. Lleida

Cripsis, Museu de la Ciència. Barcelona

1984 *Capella*, Sala Montcada de la Caixa. Barcelona

Natura Morta, Espai 84, Museu de Sabadell. Sabadell (Barcelona)

Galeria Cadaqués. Cadaqués (Alt Empordà)

1983 *Continuum Espacial*, Galería Trece, Galeria Joan Prats, Galeria Maeght, Institut d'Estudis Nord-americans. Barcelona

1982 *Posiciones Relativas*, Metrònom. Barcelona

1981 Espai 10, Fundació Joan Miró. Barcelona



Peces en aquesta exposició:

Intervenció lumínica a l'exterior de TCteamwork per l'exposició Dualitats a Can Mario

On the wall (Can Mario)

2015

Projeccions exteriors

Punt

2014

Fusta pintada i cordill

40x34x14 cm

Footsteps

2011-2015

imatges digitals retocades a mà



Ecos de Carles Buïgas

2013

Projecció d'imatges digitals retocades a mà

Compass

2013

Fusta pintada i cordill

140x70x460 cm

One After Another

2007

Epreuve numerique pigmentaire sur toile

410x50 cm

Ecos de Babel

2007

Fusta pintada

245x140x 14 cm

Dialogue

2007

Fusta pintada

250x53x52 cm

Tiempo

2006

Fusta pintada

43x44x3 cm

Iris

2005

Fusta pintada

120x3 cm

Ad infinitum

2002

Fusta pintada, cordill i mirall,

Mides variables

Thick Shadow

2001



Litografia sobre paper
75x25 cm

Blue ring

2000

Fusta pintada i cordill
100x100x1 cm

Agulla

1987

Fusta pintada
226 x 22 x 26 cm

Stepped Tower

1986

Terres refractàries
81x35x34 cm

Blue Helix

1997

Fusta pintada
Mides variables

Outdoor Sculpture

1993

Llapis sobre paper
100 x 25 cm

Blue Spiral

1987

Fusta pintada
65x148x176 cm

Tower

1986

Terres refractàries
81x29x31 cm

Solsticis

Rosó Cusó

Curador: Glòria Bosch

Rosó Cusó és una artista que treballa la matèria en estreta vinculació amb la natura i amb un llegat cultural i simbòlic que ens remet a la simplicitat de les formes geomètriques essencials (especialment, el cercle) i a l'evocació d'un univers tel·lúric, primitiu, de fort component espiritual. Cusó pren de la natura tot allò que pot il·luminar l'interior de l'ésser humà i afavorir el seu estat de concentració i reflexió, a la recerca d'una primigènia quietud que possibilita el contacte amb el coneixement pur. Talment com en una visió mística, Cusó ritualitza els ritmes i les cadències de la natura per mirar de fer visible allò que resta profundament amagat en la psique humana.



Captivada pel moviment del sol, el transcórrer del temps i els cicles naturals, Cusó compon escultures de llum que s'atansen a la plenitud i miren de capturar amb

precisió els canvis que experimenta la matèria. A *Solsticis*, l'exposició que acull el Museu d'Escultura Contemporània Can Mario fins al 24 de maig, el pas de les estacions fa dialogar diferents tonalitats a l'atmosfera i compon un escenari de colors que contraposa estímuls sensorials en una unitat de pau i harmonia.

La producció d'aquesta autora barcelonina explora la matèria per mirar de superar-la; així, la seva és una escultura que apel·la als sentiments amb l'evocació de l'insondable, quelcom que se situa més enllà de la racionalitat humana i de la imposició de la civilització. Així, els seus artificis escultòrics recreen l'arquitectura i el disseny d'un rossetó medieval, en un anhel de mostrar fins a quin punt l'ésser humà vol atansar-se a la natura i dominar-la, ensems sense aconseguir-ho. La llum, salvatge, s'escola a través dels buits de la matèria imperfecta i crea reflexos, construeix espais i embolcalla l'espectador.

S'endevina, també, una marcada intenció de capturar el temps i tornar al moment de la gènesi de l'univers, en un procés d'evolució inversa que té en la forma primitiva i els fenòmens primigenis un ideal de bellesa absolut i immutable. En aquesta rememoració de la innocència original hom es confronta amb el primer moment de la creació, la primera obra originada en la semblança de la divinitat, i que ens retorna el nostre propi reflex.

Solsticis és una instal·lació escultòrica, lluminosa i sonora que pretén descriure una percepció interna sobre els canvis de to de la llum al llarg del dia, i segons l'època de l'any, de manera semblant a com van intentar copsar-la els impressionistes. En el lent transcórrer dels canvis lluminosos, es pretén que l'espectador pacient resti en un estat de semicontemplació fins que el llamp i el tro el despertin i el retornin a la realitat dels canvis cíclics.



En aquest país, el solstici d'hivern real té 9 hores de llum natural i 15 hores de fosc (a la nit). El solstici d'estiu, en canvi, té 15 hores de llum radiant i 9 hores de fosc. En la instal·lació, Cusó ha volgut mantenir expressament la proporció 9/15 i 15/9. Així, si el loop dura 5 minuts,

300 segons equivalen a 24 hores. El projecte que es presenta a Can Mario se sustenta,

a banda, en la confrontació d'oposats: dia/nit, llum/fosc, estiu/hivern, soroll/silenci, interior/exterior, cercle/punt, relaxació/tensió, individu/natura, que configuren un cosmos que és en lluita constant per establir el seu equilibri.

Rosó Cusó (Barcelona, 1965)

Exposicions individuals

- 2014 *Iluminados*, Galeria Twin. Madrid
- 2013 *Coincidencias en papel (entre l'ordre i el desordre)*, Galeria N2. Barcelona
- 2012 *Dos cielos*, Barcelona
- 2011 *De Malezas y otras naturalezas*, Galeria N3. Madrid
- 2010 *L'esbarzer que persevera* (The bush that perseveres), Museu Molí Paperer de Capellades
- 2009 *La voluntat de ser*, Galeria N2. Barcelona
- 2007 Galeria N3. Madrid
- 2005 Galeria Ignacio de Lassaletta. Barcelona
Galeria Safia . Barcelona
- 2002 Galeria Ignacio de Lassaletta. Barcelona.
- 2001 *Ex vots*, Horiginal. Barcelona
Galeria Maria Salvat. Barcelona
- 1998 *Reliquiaris*, Galeria Alter Ego. Barcelona
- 1995 *La por i la il·lusió*, Galeria Trece. Ventalló (Girona)
- 1994 *Raspas y risas*, Galeria José M. Castellví. Barcelona

Exposicions col·lectives

- 2014 *Estudis reversibles*, Galeria Esther Montoriol. Barcelona
Festival Konventpuntzero 2014, Cal Rosal. Berguedà, Barcelona
- 2013 Drap Art, CCCB. Barcelona.
DelicARTessen, Galeria Esther Montoriol. Barcelona
- 2012 DelicARTessen, Galeria Esther Montoriol. Barcelona
El Hilo de Ariadna, La Casa del Lector, Matadero Madrid. Madrid
Premi d'Escultura Fundació Vilacasa. Barcelona
- 2011 La Tardor de l'Art 2011, Arts Santa Mònica. Barcelona

- 2009 Premi d'escultura Fundació Vilacasas. Barcelona
Body of Water, West Cork Arts Centre. Cork (Irlanda)
- 2008 *Body of Water*, Galeria Safia. Barcelona
Los St. Paulinos, La Espineta. Calafell (Barcelona)
Galeria N3. Madrid
- 2008 L'Illa d'Art, L'Illa Diagonal. Barcelona
- 2007 Premi d'escultura Fundació Vilacasas. Barcelona
Psicalipsis, Galeria N2. Barcelona
L'Illa d'Art, L'Illa Diagonal. Barcelona
- 2006 *Arrivals and departures*, Galeria 3Punts. Barcelona
DelicARTessen 5. Galeria Esther Monturiol. Barcelona
L'Illa d'Art, L'Illa Diagonal. Barcelona
- 2005 Galeria Ignacio de Lassaletta. Barcelona
Galeria Pergamon 3. Barcelona
- 2004 Galeria Safia. Barcelona
- 2003 L'Illa d'Art, L'Illa Diagonal. Barcelona
- 2002 *Dissections*, Art Hobler. Porto (Portugal)
- 2001 L'Illa d'Art, L'Illa Diagonal. Barcelona
Art Emergent, Artexpo. Barcelona
- 2000 *Corazo-nada*, Galeria Serrahima. Barcelona
Los San Paulino en el teatro, Mercat de les Flors. Barcelona
- 1998 *Montmartre in Europe*. París (França)
- 1997 *Menjar i veure*, Galeria Alter Ego. Barcelona
- 1996 *Fornici d'estiu*, Galeria Alter Ego. Barcelona
Galeria Benassi. Madrid
Where the hell is St. Paulinus 4, Old School Leber. Barcelona
- 1995 *Where the hell is St. Paulinus 3*, Old School Leber. Barcelona
- 1994 Galeria M José. Castellví. Barcelona
- 1993 *Where the hell is St. Paulinus 2*, Old School Leber. Barcelona
Where the hell is St. Paulinus 1, Old School Leber. Barcelona.
- 1992 La Rectoria. Barcelona.
- 1989 Galeria Thesseus. Barcelona.

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

Peces en aquesta exposició:

Solsticis (Solstici d'hivern i Solstici d'estiu)

2014

Instal·lació (escultures de paper fet a mà i emmotllat, caixa de fusta, arduino, circuit de llums i loop de 12 minuts)

2 peces de 152x152x24 cm

Blueism

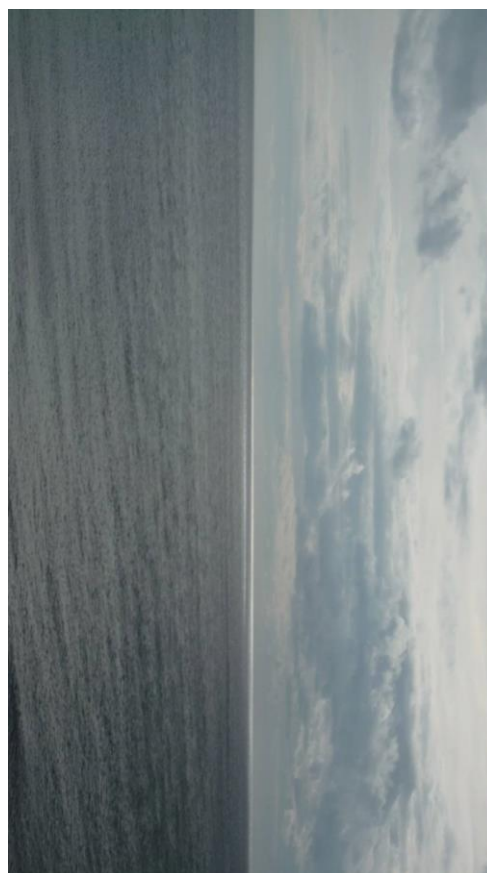
Marta Vergonyós

Curador: Glòria Bosch

“Blueism: afecció que pateixen les dones amb un gran anhel de coneixement”. El 2009, a Sant Martí d’Empúries i amb una beca de creació artística, Marta Vergonyós es va sentir torbada per aquest delit obsessiu de coneixement, en desitjar atansar-se i captar totes i cadascuna de les diferents tonalitats de l’horitzó, des del naixement fins a la mort de la llum del dia.

Durant tres mesos, Vergonyós va enregistrar la sortida i la posta del sol, en un minut d’estricta silenci, recolliment i contemplació; un exercici de meditació profana que respon a una voluntat de copsar la infinitud mitjançant la catarsi amb els fenòmens naturals. La ritualització de la contemplació és acompanyada, en aquest projecte de la creadora baixempordanenca, de les veus femenines de personatges com Teresa Forcades, Esther Ferrer, Sílvia Pérez-Cruz, Denys Blacker, Milena Llop, Fina Miralles, Anna Sanmartí i Marta Selva i Lama, que protagonitzaran un seguit de trobades celebrades el dissabte al matí amb presència del públic assistent.

Blueism és també un cant, a cops eufòric i a cops melangiós, a la bellesa de la gamma cromàtica associada amb la dimensió íntima de l’individu, el blau. Blau plata, cobalt, ultramarí, Prússia, *Light blue*, manganès, blauet...els matisos del color del mar i del cel són gairebé inabastables i amb prou feines reproduïbles en el llenguatge humà.



Marta Vergonyós (Esclanyà, 1975)

Artista multidisciplinària, cineasta i activista cultural. Llicenciada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona, es va formar com a documentalista a l'Escola Internacional de Cinema i Televisió de San Antonio de los Baños de Cuba.

La seva obra presenta dos pols: el relat de la memòria i la narrativa de les dones, la seva poètica i els seus paisatges, a través de l'ús de diferents llenguatges expressius, entre aquests el documental de creació, la instal·lació o la *performance*.

Les seves peces s'han mostrat a nombrosos festivals a nivell nacional i internacional, així com a diversos centres d'art contemporani. El projecte *Blueism* va néixer en el marc d'una residència per a artistes a la Casa Forestal de Sant Martí d'Empúries, es mostrà en primer lloc al Museu de la Mediterrània (Torroella de Montgrí), actualment a l'Espai Empordà de Can Mario i s'acabarà plasmant en una obra cinematogràfica.

Marta Vergonyós forma part de l'Associació Gresol Art i del col·lectiu d'art d'acció Corpologia i és la directora del Centre Cultural de Dones Francesca Bonnemaison.

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

Peces en aquesta exposició:

Instal·lació sobre el projecte *Blueism*: pel·lícula que incorpora una taula-altar amb un projector que genera visions de l'horitzó amb la tècnica del *loop*, àudio de so del mar, música de Sílvia Pérez Cruz i diàlegs amb veus femenines conegudes pel gran públic.

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALAFRUGELL